

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 2T/54/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010835
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Schmidtová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3122010835.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Trenčíne na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.02.2023 samosudkyňou JUDr. Beátou Schmidtovou takto

r o z h o d o l :

Y. J., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom X. nad O., B. K. XXXX/XX

je vinný, že

hoci je ako otec mal. L.Č., narodeného XX.XX.XXXX, v zmysle § 62 a nasledujúce Zákona o rodine a na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 32P/207/2020 zo dňa 25.03.2021, právoplatného dňa 02.04.2021, povinný prispievať na výživu svojho maloletého syna L.Č. sumou vo výške 250,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.10.2020, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Mgr. O. L., trvale bytom X. nad O., H. I XX/XXX, ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti, si túto svoju vyživovaciu povinnosť riadne a v plnej výške neplní napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/85/2021 zo dňa 06.10.2021, právoplatným dňa 19.11.2021, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka, čím mu za obdobie od mesiaca december 2021 až doposiaľ, t. j. do 28.02.2023 vrátane vznikol dlh na nezaplatenom výživnom v celkovej výške 4.000,- Eur, pričom matke dieťaťa je od 01.01.2022 poskytované náhradné výživné vo výške 250,- Eur a v predmetnom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal štátne sociálne dávky a od 02.03.2022 je zamestnaný na základe dohody o pracovnej činnosti u W. X., teda nevyužil všetky možnosti na to, aby si svoju zákonnú povinnosť v reálnej možnej miere splnil,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.02.2023 zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie čítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania na návrh prokurátora v súlade s § 258 ods. 4 Tr. poriadku, nakoľko súd pojednával v neprítomnosti obžalovaného po splnení zákonných podmienok, výsluchom svedkyne O. L. a oboznámením listinných dôkazov: trestného rozkazu OS Trenčín sp. zn. 3T/85/2021, zo dňa 06.10.2021, právoplatný 19.11.2021, rodného listu dieťaťa, výpisu z evidencie priestupkov, odpisu z RT, správy o povesti na obžalovaného.

Obžalovaný Y. J. v prípravnom konaní pripustil, že výživné na svojho syna neplatí riadne a včas, ani v súčasnosti, ani v minulosti. Snaží sa plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Doznal sa, že za žalované obdobie neplatil dlžné výživné napriek tomu, že bol zamestnaný. Svoje konanie oľutoval a uviedol, že sa bude snažiť čo najskôr uhradiť dlžné výživné. Na úrad práce sa nenahlasoval nakoľko mal na seba napísanú spoločnosť s. r. o. ale činnosť nevykonával pretože od minulého roka je neaktívna a príjmy z nej nemal žiadne.

Svedkyňa W.. O. L. v prípravnom konaní ako aj pred súdom vypovedala, že otec dieťaťa jej neuhrádza dlžné výživné nielen za toto žalované obdobie, ale aj z predchádzajúceho odsúdenia. V prípravnom konaní jej dlžil do podania obžaloby sumu 1.500 eur, po podaní obžaloby už 1.750 eur a ku dňu hlavného pojednávania dlží na výživnom v tejto trestnej veci vrátane mesiaca marec 2023, výživné vo výške 4.000 eur. S obžalovaným nie je vôbec v kontakte. Celkovo obžalovaný nemá záujem sa stretávať s dieťaťom, aj napriek tomu, že mu to svedkyňa umožňuje. Naposledy bol s dieťaťom asi pred trištvrte rokom. Svedkyňa sa spoločne so svojím priateľom starajú o maloleté dieťa ktorého otcom je obžalovaný, vzhľadom na neplatenie výživného bola nútená požiadať o náhradné výživné ktoré jej štát vypláca, takže momentálne sú schopní dieťaťu zabezpečiť všetky potreby.

Následne boli súdom na hlavnom pojednávaní oboznámené nižšie uvedené listinné dôkazy, z ktorých vyplynulo nasledovné:

Následne bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/85/2021 zo dňa 06.10.2021 právoplatný dňa 19.11.2021 bol obžalovaný odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmienečným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na jeden rok t. j. 20.11.2022.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 32P/207/2020 zo dňa 25.03.2021, bola schválená dohoda rodičov o zverení do osobnej starostlivosti dieťaťa matke, pričom otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého syna Y. sumou XXX eur mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa mesiaca vopred s účinnosťou od 01.10.2020.

Z odpisu z registra trestov z prípravného konania ako aj aktuálne ku dňu pojednávania je zrejmé, že obžalovaný bol v minulosti trikrát súdne trestaný, naposledy vyššie uvedeným trestným rozkazom OS Trenčín sp. zn. 3T/85/2021, zo dňa 06.10.2021, právoplatný dňa 19.11.2021.

Z výpisu evidencie priestupkov MSSR je možné zistiť že obžalovaný bol v minulosti 7-krát priestupkovo riešený, prevažne pre priestupky v cestnej doprave, ktoré boli vybavené pokutami v rozkaznom konaní.

Z rodného listu dieťaťa vyplýva, že obžalovaný je otcom maloletého Y., nar. XX,XX,XXXX v B. Z..

Zo správ ÚPSVAR G. a zo správy sociálnej poisťovne je zrejmé, že Y. J. sa momentálne nenachádza v evidencii poberateľov dôchodku, v období od novembra 2021 doposiaľ mu neboli vyplácané žiadne dávky sociálnou poisťovňou a nebol ani evidovaný v tomto období na úrade práce a nepoberá žiadne štátne sociálne dávky.

Súd, vzhľadom na vyššie uvedené, po zhodnotení všetkých zadovážených a vykonaných dôkazov, podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, mal za preukázané, že obžalovaný Y. J. spáchal skutok, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Zo spáchania žalovaného skutku je obžalovaný usvedčovaný tak výpoveďou svedkyne O. L. (potvrdila, že obžalovaný neuhrádza výživné v rozsahu stanovenom súdom doposiaľ, teda do dňa hlavného pojednávania), vyššie uvedenými súdom oboznámenými listinnými dôkazmi (preukázaná existencia povinnosti obžalovaného uhrádzať výživné na maloleté dieťa), ako aj výpoveďou obžalovaného z prípravného konania, v ktorej obžalovaný potvrdil existenciu dlhu na výživnom, a teda skutočnosti, že si neplní vyživovaciu povinnosť v rozsahu stanovenom súdom. Súd poukazuje na skutočnosť, že dal šancu obžalovaného uhradiť celé dlžné výživné po zrealizovaní zatykáacieho rozkazu zo dňa 23.12.2022, kedy pri výsluchu obžalovaný žiadal súd umožniť mu uhradiť celú sumu výživného 4.000 eur, nakoľko pracuje v I., jeho mesačný príjem je 2.000 eur a je schopný do dvoch týždňov toto celé dlžné výživné uhradiť. Na výsluchu pred sudcom vzal termín na vedomie. Prisľúbil, že sa dňa 28.02.2023 o 8:15 hodine dostaví na súd a preukáže úhradu celého dlžného výživného v sume 4.000 eur, a preto ho súd po výsluchu prepustil na slobodu. Uvedeného dňa sa však obžalovaný na pojednávanie nielenže nedostavil, ale neuhradil ani len čiastočne dlžné výživné vo výške 4.000 eur.

Súd tak mal za preukázané, že výživné nebolo ku dňu konania hlavného pojednávania, a teda aj v čase vyhlásenia rozsudku, t. j. dňa 28.02.2023, uhradené. Súd uvedené skutočnosti zohľadnil aj v skutkovej vete, ktorú modifikoval oproti podanej obžalobe, aby zodpovedala stavu v čase vyhlásenia rozsudku.

Súd na strane obžalovaného nezistil žiadne objektívne skutočnosti, ktoré by bránili obžalovanému zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov, keďže zdravotný stav obžalovaného to umožňuje, obžalovaný nebol v skúmanom období poberateľom invalidného dôchodku, resp. dávky v hmotnej núdzi, či inej dávky sociálnej odkázanosti. Súd poukazuje, že ak dôjde k zhoršeniu finančnej situácie, je obžalovaný povinný prispôsobiť svoj životný štandard týmto novovzniknutým okolnostiam, svoj životný štandard primerane znížiť, a to až na úroveň pokrytia iba objektívnych základných životných potrieb a zvýšiť svoju aktivitu smerom k získaniu takej adekvátnej práce, ktorej finančné ohodnotenie postačí na zabezpečenie potrieb všetkých na ňu odkázaných osôb.

Súd zistil že obžalovaný má možnosť uhradiť celé dlžné výživné, nakoľko pracuje v zahraničí, ako sám uviedol ma dostatočný mesačný príjem na to, aby v dvoch splátkach uhradil sumu 4.000 eur na dlžnom výživnom.

Preto uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného skutku, ktorý rovnako ako obžaloba právne posúdil ako prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona.

Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jej nepríčetnosti alebo prípadne jej zmenšenej príčetnosti. Z objektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu je nepochybné, že obžalovaný si bol a je vedomý svojej zákonnej povinnosti, vyplývajúcej jednak z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a jednak zo súdneho rozhodnutia o určení výšky výživného, prispievať na výživu maloletého dieťaťa, napriek tomu výživné neplatil a spoliehal sa, že sa trestnej zodpovednosti za svoje konanie zbaví poukázaním najmä na nedostatok finančných prostriedkov. V predchádzajúcich 24 mesiacov bol za takýto trestný čin odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/85/2021. Naplnená bola i subjektívna stránka, t. j. zavinenie, keď obžalovaný konal vo forme vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. a) Tr. zákona, nakoľko obžalovaný vedel, že neuhrádzaním výživného na maloleté dieťa, môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ale bez primeraných dôvodov, poukazovaním na svoju finančnú situáciu, sa spoliehal, že také porušenie nespôsobí. Preto je súd toho názoru, že obžalovaný svojím konaním porušil Trestným zákonom chránený spoločenský záujem, ktorý spočíva v ochrane nároku oprávnenej osoby na výživné.

Súd dospel k záveru, že obžalovanému bude potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, a to s prihliadnutím na jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť § 36 písm. n) a § 37 písm. m) Trestného zákona, nakoľko stíhaný trestný čin spáchal obžalovaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/85/2021 zo dňa 06.10.2021, právoplatným dňa 19.11.2021.

Pri rozhodovaní o výmere nepodmienečného trestu odňatia slobody vychádzal súd zo základnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona (1 rok až 5 rokov). Súd pri ukladaní trestu zistil priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. m) Tr. zákona (bol už za takýto trestný čin odsúdený) a jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona (bol nápomocný orgánom pri objasňovaní svojej trestnej činnosti). Preto po úprave základnej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby v trvaní 2 (dva) roky nepodmienečne. Pri takto ukladanom treste súd prihliadol na výšku zanedbaného výživného ako aj trestnú minulosť obžalovaného. Takto uložený trest podľa názoru súdu spĺňa všetky potrebné atribúty uvedené v § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Na výkon takto uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol podľa oboznámeného odpisu registra trestov v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/31/2014 zo dňa 29.04.2014, právoplatný dňa 29.04.2014 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia - bol mu premenený pôvodne uložený trest povinnej práce a následne nariadený nepodmienečný trest v trvaní 46 dní do minimálneho stupňa stráženia.

S predmetným trestným konaním adhézne konanie, t. j. konanie o náhradu škody, spojené nebolo, keďže vzniknutý dlh na výživnom nemá z trestnoprávneho hľadiska povahu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal.